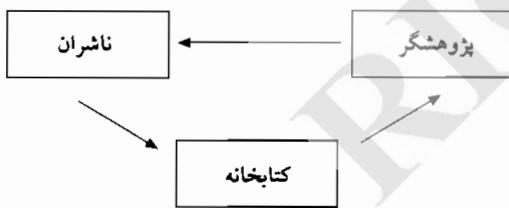

مجله های دسترسی آزاد و نقش آنها در گسترش دانش و پیشرفت علمی ایران

علیرضا نوروزی*

چکیده

کرده اند. در واقع، فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی، تحول اساسی در نظام ارتباط علمی در عرصه جهانی به وجود آورده اند و الگوی دسترسی به منابع علمی و نتایج یافته های پژوهشی را ز نظم مبتنی بر حق اشتراک به نظام دسترسی آزاد^۲ تغییر داده اند و دست اندر کاران چرخه تولید و توزیع دانش یعنی پژوهشگران و دانشگاهها (تولید اطلاعات)، ناشران مجله ها (نشر اطلاعات)، کتابخانه ها و کتاب داران (سازماندهی، نگهداری و اشاعه اطلاعات) و خوانندگان (کاربران نهایی) که در تصویر زیر در مقوله پژوهشگران قرار دارند) را به طور اساسی تحت تاثیر قرار داده اند.

تصویر ۱- دست اندر کاران چرخه تولید و توزیع دانش

از سال ۱۹۹۰ به دنبال اختراع وب، متن کامل مقاله های منتشر شده در مجله های علمی به تدریج به صورت الکترونیکی در دسترس پژوهشگران قرار می گیرند و وب به یکی از مجراهای اصلی ارتباط علمی میان پژوهشگران تبدیل شده است.

افزایش سالانه هزینه خرید مجله های علمی موجب شده است که پژوهشگران قادر به دسترسی به نتایج پژوهش های علمی خود و همکاران نباشند. در واقع، تقاضای روزافزونی برای اطلاعات علمی وجود دارد، و پاسخگویی به این درخواست ها

مقدمه

سالهای متتمدی است که تعامل میان ناشران و پژوهشگران از طریق انتشار نتایج پژوهش ها در مجله های علمی نمود پیدا کرده است، زیرا موثرترین معجرایی که پژوهشگران می توانند نتایج پژوهشها خود را از طریق آن اشاعه دهند، مجله های علمی هستند که توسط انجمن های علمی یا ناشران خصوصی منتشر می شوند. فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی به ویژه اینترنت و وب روش های نوینی را برای اشاعه نتایج پژوهش های علمی فراهم نموده اند که پژوهشگران و ناشران را مجبور به ارزیابی رویه های سنتی و توجه به امکانات جدید نموده اند [۱ و ۲].

فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی از جمله اینترنت و وب، نظام سنتی ارتباط علمی^۱، نحوه تولید و توزیع دانش و الگوی استفاده و دسترسی به اطلاعات را دستخوش تغییرهای اساسی

*دانشجوی دکترای علوم کتابداری و دانش شناسی، گروه علوم اطلاع رسانی دانشگاه پاول سزان، مارسیلی فرانسه، پست الکترونیکی: noruzi@gmail.com

چیفت

شماره ۲۸۰ / پاییز و زمستان

حق دانستن^۶ هستند. به طور کلی، مجله‌های دسترسی آزاد پس از داوری تخصصی^۷ مقاله‌های علمی دریافت شده، با موافقت ویراستاران، اعضای هیات تحریریه و داوران تخصصی مجله، ویرایش و منتشر می‌شوند. بنابراین، مهمترین وجه اختلاف مجله‌های دسترسی آزاد با مجله‌های چاپی در نحوه دسترسی به آنهاست و مهمترین ویژگی مجله‌های دسترسی آزاد فراهم کردن امکان دسترسی رایگان به مقاله‌های منتشر شده برای خوانندگان و پژوهشگران است.

یک مجله دسترسی آزاد به طور حتم دارای اعضای هیات تحریریه و داوران تخصصی در حوزه موضوعی مجله است و تمامی اصول انتشار مجله‌های علمی را رعایت می‌کند. مجله‌های دسترسی آزاد معمولاً فهرست مندرجات و اطلاعات راجع به آخرین شماره منتشر شده را از طریق گروه‌های بحث^۸ و یا از طریق پست الکترونیکی به اطلاع علاقه‌مندان می‌رسانند. مجله‌های دسترسی آزاد با حمایت مالی شخص یا سازمان خاصی به صورت الکترونیکی منتشر می‌شوند، از طریق اینترنت اشاعه می‌یابند، و خوانندگان بدون پرداخت هزینه اشتراک، به صورت آزاد یا رایگان به متن کامل مقاله‌های منتشر شده دسترسی پیدا می‌کنند. به دیگر سخن، مجله دسترسی آزاد به مجله‌ای گفته می‌شود که خوانندگان بدون پرداخت هزینه اشتراک بتوانند مقاله‌های دلخواه خود را مطالعه، ذخیره یا چاپ نمایند و یا از وبگاه شخصی خود به مقاله‌های دلخواه خود پیوند ایجاد نمایند. قابل توجه است که این مجله‌ها رایگان نیستند، زیرا شخص یا سازمان خاصی هزینه چاپ و انتشار آنها را پرداخت می‌کند، بلکه برای خوانندگان رایگان هستند. البته برخی از مجله‌های دسترسی آزاد هزینه‌های چاپ و نشر را از مولف یا سازمان محل خدمت وی دریافت می‌کنند. به عنوان نمونه، BioMed Central^۹ ناشر مجله‌های دسترسی آزاد مبتنی بر دریافت هزینه انتشار از مولف یا سازمان محل خدمت او است.

هزینه اشتراک مجله‌های علمی هر سال در حال افزایش است

تنهای از طریق دسترسی آزاد به منابع موجود در وب امکان‌پذیر است [۲].

دسترسی آزاد و نقش آن در ارتباط علمی

پیشرفت دانش در حوزه‌های مختلف علوم مستلزم فعالیت‌های علمی پژوهشگران، تبادل اطلاعات و اندیشه‌های علمی و تبادل نظر صاحبان اندیشه و قلم است. این امر زمانی میسر می‌شود که محصول فکر و اندیشه صاحب نظران در بستر علمی مناسب و درست به عرصه ظهور بررسد و به سهولت قابل دسترس باشد. دسترسی آزاد دلالت بر دسترسی پیوسته و دائم به متن کامل آثار علمی بدون پرداخت هزینه به ناشر یا مولف، اما با رعایت حق معنوی مولف دارد.

افزایش قیمت مجله‌ها و افزایش میزان تولید اطلاعات علمی و فنی سبب ایجاد اختلال در روند دستیابی به یافته‌های پژوهش‌های پیشین شده است و یکی از مهم‌ترین راه‌های دستیابی به منابع علمی و مقاله‌های پژوهشی، دسترسی آزاد است. هدف از دسترسی آزاد، فراهم ساختن امکان دسترسی رایگان به نتایج تمامی آثار علمی و پژوهشی داوری و منتشر شده در مجله‌های تخصصی علمی-پژوهشی برای همگان است.

دسترسی آزاد و رایگان به آثار علمی از سه طریق امکان‌پذیر است. الف. به وسیله انتشار مقاله علمی در مجله‌های دسترسی آزاد. ب. از طریق واسپاری مقاله‌های منتشر شده در مجله‌های علمی در واسپارگاه‌های^۳ رقومی. ج. از طریق خود-آرشیوی^۴ یا خود-ناشری مقاله‌ها در وبگاه‌های^۵ شخصی.

یکی از مجرای‌های دسترسی به اندیشه‌های پیشین، مجله‌های دسترسی آزاد هستند که به دنبال گسترش اینترنت و اختراع وب به وجود آمده و روز به روز بر شمار آنها افزوده می‌شود. مجله دسترسی آزاد، به مجله‌ای گفته می‌شود که با عنوانی مشخص توسط ناشر خاصی اعم از سازمان یا شخص به صورت مداوم و بدون دریافت هزینه اشتراک از استفاده کنندگان، منتشر می‌شود. مجله‌های دسترسی آزاد، طلايه داران

همایش

علوم، تحقیقات و فناوری و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به عنوان گردانندگان چرخه دانش و فناوری در کشور باید یک برنامه ریزی بلندمدت برای مجله‌های دسترسی آزاد داشته و به ارزیابی علمی و اعتباربخشی آنها اقدام نمایند.

مزایای دسترسی آزاد و اشاعه اطلاعات به صورت دسترسی آزاد بر کسی پوشیده نیست. به عنوان نمونه، اگر پژوهشگری در ایران مقاله خوبی به زبان انگلیسی منتشر کند و نسخه‌ای از متن مقاله را روی وبگاه خود یا آرشیو‌های دسترسی آزاد قرار دهد ممکن است توسط خوانندگانی در آن سوی دنیا (مثلاً در کانادا یا برزیل) مطالعه شود و به آن استناد شود. در حالی که هیچ مجله چاپی ایرانی امکان توزیع و پخش در مقیاس جهانی ندارد.

میزان استناد به مقاله‌های علمی به طور قابل توجهی به میزان مشاهده‌پذیری و دسترسی‌پذیری مقاله‌ها و مجله‌ها به ویژه از طریق اینترنت بستگی دارد. برای نمونه، نتایج بدست آمده در حوزه‌های علوم رایانه [۳] و [۴] فیزیک نجومی [۵] ریاضیات [۶] و روانشناسی [۷] تاثیر مشاهده‌پذیری و دسترسی‌پذیری مقاله‌ها در محیط وب بر میزان استناد به مقاله‌های دسترسی آزاد را تأیید می‌کنند.

امکان دسترسی آزاد به مقاله‌های منتشر شده در یک مجله موجب آگاهی سایر پژوهشگران داخلی و خارجی از تجربه‌های همکاران خود شده و از دوباره کاری جلوگیری می‌نماید. از سوی دیگر، هر چه میزان دسترسی به یک مجله بالاتر باشد و مجله در مقیاس وسیع‌تری از طریق اینترنت اشاعه یابد، میزان استنادها به آن مجله در سطح بین‌المللی بالا رفته و در نتیجه موجب کسب اعتبار و ضریب تاثیرگذاری^{۱۰} بیشتری برای آن مجله می‌شود. برای ارزیابی اعتبار مجله‌ها در سطح بین‌المللی از معیاری موسوم به ضریب تاثیرگذاری استفاده می‌شود که مبنی بر میزان استنادها به هر مجله است [۸] یکی از شاخص‌های مهم در ارزیابی یک مجله، کیفیت دسترسی به مجله به صورت چاپی و الکترونیکی است. کیفیت

و یکی از موانع اصلی دسترسی به نتایج یافته‌های علمی محسوب می‌شود. در نتیجه، الگوی دسترسی آزاد به اطلاعات و نشر مجله‌های دسترسی آزاد برای مقابله با افزایش دائمی هزینه اشتراک، مورد توجه جامعه دانشگاهی و پژوهشگران در سراسر جهان قرار گرفته است. به همین دلیل تعداد مجله‌های دسترسی آزاد در حال افزایش است.

امروزه بسیاری از دانشگاهها و ناشران غربی مجله‌های خود را به صورت دسترسی آزاد در اختیار خوانندگان بین‌المللی قرار می‌دهند، در نتیجه این روند به تفعیل کشورهای در حال توسعه است که در حالت عادی به خاطر بالا بودن هزینه

اشتراک، امکان دسترسی به مجله‌های علمی را ندارند. دسترسی آزاد به منابع اطلاعاتی دنیای غرب میتواند خلاء‌های دسترسی به اطلاعات در کشورهای در حال توسعه را تا حدودی جبران نماید. پژوهشگران کشورهای در حال توسعه در صورت دسترسی به اینترنت می‌توانند به مجله‌های دسترسی آزاد دست یابند.

فرهنگ دسترسی آزاد به اطلاعات علمی در ایران به عنوان یک کشور در حال توسعه نیازمند گسترش است. جامعه دانشگاهی و پژوهشی ایران لازم است که به مجله‌های دسترسی آزاد توجه بیشتری معطوف دارند. با گسترش اینترنت، مجله‌های ایرانی باید هر چه سریع‌تر به سمت الکترونیکی شدن روی آورده، به روند پیشرفت دسترسی آزاد کمک کرده و در صدد راه‌های اقتصادی نوینی برای ادامه حیات خود باشند. وزارت

پیشینه پژوهش

در سطح بین‌المللی پژوهش‌های زیادی در زمینه مجله‌های دسترسی آزاد انجام شده است. اما در ایران پژوهشی که صرفاً به مجله‌های دسترسی آزاد و تاثیر آنها بر گسترش دانش و اشاعه اطلاعات پرداخته باشد، یافت نشد.

قانع [۲] در خلال پژوهشی با عنوان "آرشیو مدارک الکترونیکی: شیوه‌های نوین در ارتباطات علمی" به اختصار به معرفی مجله‌های دسترسی آزاد می‌پردازد. وی معتقد است که ارتباطات علمی در حال حاضر دچار دو بحران است: یکی بحران قیمت و دیگری بحران اجازه است. کتابخانه‌ها هزینه‌های غیرقابل تحملی را برای اشتراک مجله‌ها متقبل می‌شوند. این هزینه شامل مجله‌های چاپی و الکترونیکی است. بنابراین، برای دسترسی اندک بهای زیادی می‌پردازند. وی همچنین براین باور است که دسترسی آزاد به مجله‌های علمی، بحران قیمت و بحران اجازه دسترسی رانیز تا حدودی کاهش می‌دهد [۲ و ۸].

پژوهش‌های انجام شده نشان می‌دهد که اکثر مولفان دانشگاهی نسبت به دسترسی آزاد به یافته‌های علمی نظر مثبت دارند. مجله‌های دسترسی آزاد به عنوان یکی از محمل‌های دسترسی به منابع علمی در دوران آغازین فعالیت خود هستند و با توجه به قدمت سیصد ساله مجله‌های چاپی، مجله‌های دسترسی آزاد که اندکی بیش از یک دهه از فعالیت آنها نمی‌گذرد در حال کسب تجربه در نظام ارتباطات علمی هستند. [۲]

پژوهشی دیگر با عنوان "مجله‌های علمی دسترسی آزاد و الگوهای مالی نشر آنها" به بحث بحران مجله‌های علمی، الگوهای مالی نشر مجله‌ها، راه‌های تامین هزینه‌های نشر دسترسی آزاد می‌پردازند. [۱۰]

مزایای مجله‌های دسترسی آزاد

امروزه بسیاری از پژوهشگران در حوزه‌های علمی مختلف دریافته اند که مجله‌های دسترسی آزاد به نسبت مجله‌های

دسترسی بر اساس میزان دسترسی به نسخه چاپی، میزان دسترسی به نسخه الکترونیکی و داشتن صفحه خانگی^{۱۱} در اینترنت سنجیده می‌شود. به گونه‌ای که وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ایران در راهنمای استفاده از فرم ارزشیابی سالانه نشريات علمی پژوهشی علوم پزشکی کشور^{۱۲} اظهار می‌دارد که آمکان دسترسی رایگان به متن کامل مقاله از طریق وب^{۱۰} امتیاز را دارا می‌باشد. همچنین بیان شده است که داشتن [صفحه خانگی]^{۱۳} در اینترنت مجموعاً ۲۰ امتیاز دارد که ۵ امتیاز فقط با وجود داشتن صفحه خانگی به نشريه تعلق می‌گیرد و ۱۵ امتیاز در صورت دسترسی از طریق گوگل^{۱۴} به آن تعلق دارد. بر اساس راهنمای پیش‌گفته، اگر نشريه‌ای تمامی شاخص‌های مربوط به نسخه الکترونیکی را رعایت نماید می‌تواند تا سقف ۱۸۰ امتیاز برای دریافت رتبه علمی- پژوهشی کسب نماید.

امروزه بسیاری از مجله‌های ایرانی اعم از فارسی یا انگلیسی زبان، آمکان دسترسی آزاد به متن کامل مقاله‌های علمی را فراهم می‌نمایند و اغلب مجله‌های انگلیسی زبان در ایران به صورت دسترسی آزاد منتشر می‌شوند [۹]. البته برخی از مجله‌های ایرانی فقط امکان دسترسی به شماره‌های گذشته را فراهم می‌نمایند. قابل ذکر است که در حوزه‌های موضوعی که اطلاعات به سرعت کهنه می‌شود، چنین مقاله‌های علمی ممکن است برای خوانندگان تازگی نداشته باشند و محتويات آنها کهنه باشد.

در حال حاضر (۶ دسامبر ۲۰۰۶)، ۲۴۹۰ مجله دسترسی آزاد از طریق راهنمای مجله‌های دسترسی آزاد ۱۳ قابل دسترسی هستند. این راهنما یکی از جامع ترین راهنمایان مجله‌های دسترسی آزاد در جهان است که در حال حاضر ۱۲ مجله ایرانی رانیز تحت پوشش قرار می‌دهد.

البته از میان این مجله‌ها تعداد اندکی از آنها از جمله مجله اورولوژی و مجله وب‌شناسی، چکیده مقاله‌های را در این پایگاه قرار داده‌اند.

هیفت

دسترسی به آن آزاد نیست و مستلزم پرداخت هزینه اشتراک است. بنابراین مطالعه، ذخیره و چاپ مقاله مستلزم پرداخت هزینه اشتراک است.

حق مولف در نظام دسترسی آزاد

مجله های دسترسی آزاد با فرض رعایت حق معنوی مولف از جانب خوانندگان بنیان گذاری شده اند و انتشار یک مجله روی اینترنت به معنای فقدان حق مولف نیست. رعایت حق معنوی مولف موجب تشویق و ترغیب مولفان و در نتیجه گسترش علم و دانش در جامعه می شود. حق معنوی یا اخلاقی، شامل حق پدیدآورنده برای مخالفت با هرگونه تحریف، تغییر شکل، ناقص کردن یا جرح و تعدیل در اثر است که ممکن است به افتخار یا شهرت او لطمه بزند. حق معنوی بدین معنی است که همیشه جامعه، پدیدآورنده را به عنوان موحد یک اثر یا ابداع می شناسد و از او با این عنوان نام میبرد و او را مستحق چنین امتیازی میداند. [۱۱]

بنابراین مهمترین اصل در استفاده از مجله های دسترسی آزاد، همان رعایت اصول استناد و ذکر مأخذ است که در واقع حق بدیهی پدیدآورنده یک اثر است. در عوض حق مادی مولف در نظام دسترسی آزاد مطرح نیست و مجله های دسترسی آزاد حق اشتراک ندارند یعنی هیچ خوانندگانی به مولف یا ناشر حق اشتراک پرداخت نمی کنند. قابل ذکر است که حق اشتراک همواره یکی از موانع دسترسی به نتایج پژوهش های علمی بوده است. به همین دلیل نهضت دسترسی آزاد شکل گرفت و به طبع آن، مجله های دسترسی آزاد به وجود آمدند.

بحث

برای توسعه هر چه بهتر روند دسترسی آزاد به دانش و اطلاعات علمی در ایران مرجع است که دانشگاهها، ناشران، سردبیران مجله های علمی، سازمان های حامی پژوهش، مراکز علمی-پژوهشی، انجمن های علمی-تخصصی، دانشمندان و پژوهشگران ایرانی محدودیت ها و موانع دسترسی آزاد به مجله های علمی را از میان برداشته و این استراتژی جدید را

مجله های دسترسی آزاد و نقش آنها در گسترش دانش و پیشرفت علمی ایران

چاپی دارای مزایای زیادی هستند. مجله های دسترسی آزاد دارای مزایای ویژه ای برای پژوهشگران، کتابخانه ها، خوانندگان و ناشران هستند که برخی از آنها عبارتند از:

۱. صرفه جویی در هزینه چاپ و انتشار به نسبت مجله های چاپی و مقرن به صرفه بودن مجله های دسترسی آزاد به نسبت مجله های چاپی.

۲. تسهیل فرایند تولید و انتشار، اشاعه به موقع اطلاعات و کاهش فاصله زمانی بین تولید تا انتشار مقاله ها.

۳. دسترسی به اطلاعات روزآمد در تمامی حوزه های علمی و پژوهشی.

۴. همگامی و هماهنگی با آخرین تحولات دنیای نشر.

۵. افزایش غنای مجموعه نشریه های ادواری کتابخانه ها.

۶. فراهم آوری امکان دسترسی به تعداد زیادی مجله که نمی توان اشتراک نسخه چاپی آنها را یکجا فراهم آورد.

۷. ادامه اشتراک نشریه هایی که دیگر به صورت چاپی منتشر نمی شوند.

۸. بالا بردن میزان دسترسی به مقاله های علمی، افزایش احتمالی میزان خوانندگان و در نتیجه افزایش احتمالی میزان استنادها به آثار علمی و ضریب تاثیرگذاری^{۱۴} آنها.

۹. رعایت اصل دسترسی آزاد برای تمامی خوانندگان.

۱۰. بالا بودن سرعت انتشار مقاله در مجله های دسترسی آزاد.

۱۱. بالا بودن تعداد خوانندگان مجله های دسترسی آزاد به نسبت مجله های چاپی.

۱۲. نداشتن محدودیت تیراژ چاپ.

۱۳. رایگان بودن مجله های دسترسی آزاد.

تفاوت بین مجله الکترونیکی و مجله دسترسی آزاد

مجله دسترسی آزاد: به مجله ای گفته می شود که خواننده بدون پرداخت هزینه اشتراک بتواند مقاله های دلخواه خود را مطالعه، ذخیره یا چاپ نماید.

مجله الکترونیکی^{۱۵}: به مجله ای گفته می شود که به صورت الکترونیکی از طریق اینترنت قابل دسترس باشد، اما الزاماً

همیفت

شماره ۲۸ / پاییز و زمستان ۱۳۸۵

نمایه های استنادی برخوردارند. [۱۶] اما در حوزه هایی مانند فیزیک و علوم رایانه و استنادی بیشتری به این مجله ها مشاهده می شود. [۱۷]

نه تنها در حوزه های علوم محض و کاربردی، بلکه در حوزه های علوم انسانی و علوم اجتماعی نیز دانشمندان و پژوهشگران به ضرورت دسترسی آزاد به نتایج پژوهش های خود، اشاعه و قبول اندیشه ها توسط عامه مردم و سایر پژوهشگران پی برده اند. با این وجود، زمان نقش مهمی در دسترسی به اطلاعات در حوزه های علوم محض و کاربردی و پژوهشکاری ایفا می کند و چه بسا بعد از شش ماه تایک سال، بسیاری از پژوهش ها عمر مفید خود را از دست می دهند و اطلاعات به سرعت کهنه می شود. امروزه کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه دانش و اطلاعات خود را به صورت دسترسی آزاد به اشتراک می گذارند.

شعار اصلی کتابداران این است که اطلاعات مناسب، در زمان مناسب، در اختیار فرد مناسب قرار گیرد. به نظر می رسد که دسترسی آزاد بتواند به این شعار جامه عمل پیو شاند و برای پیشرفت همه جانبه یک کشور، دسترسی آزاد به اطلاعات مناسب در وقت مناسب یک ضرورت است.

نتیجه گیری

می توان نتیجه گرفت که دسترسی آزاد برای گسترش روشنفکری، دسترسی به دانش و اطلاعات، و پیشرفت اقتصادی و فرهنگی جامعه ایران یک ضرورت است و دولت باید در راستای گسترش و توسعه دسترسی آزاد گام های مهمی بردارد. از سوی دیگر، خوانندگان نیز لازم است بارعایت حق معنوی مولف و رعایت اصول استناد موجب تشویق مولفان به انتشار مقاله در مجله های دسترسی آزاد شوند.

با توجه به اینکه اغلب مجله های علمی ایرانی به ویژه مجله های انگلیسی زبان توسط سازمانها و نهادهای دولتی، دانشگاهها و مراکز پژوهشی، منتشر می شوند و بودجه این سازمانها از

حمایت نمایند تا دانش و پژوهش در جامعه به شکوفایی برسد. برخی موانع فرهنگی و رفتاری در راه پیشرفت مجله های دسترسی آزاد وجود دارد و مولفان باید با مجله های حوزه موضوعی خود آشنا شوند تا مقاله های خود را برای این مجله ها ارسال نمایند. [۲] با توجه به اینکه میزان استناد به مقاله ها و ضریب تاثیرگذاری آنها عنصر اساسی در جلب توجه مولفان است؛ در نتیجه اگر مولفان مطمئن شوند که با انتشار مقاله در مجله های دسترسی آزاد به این مقصود دست خواهند یافت، مسلم اراغب و مایل به انجام این کار خواهند شد. [۱۳] و بروزی [۱۴] بر این باور هستند که دسترسی بیشتر موجب ضریب تاثیرگذاری بیشتر خواهد شد.

برخی از منتقدان مجله های دسترسی آزاد بر این باورند که یکی از دلایل اصلی جذب استناد زیاد به اینگونه مجله ها، صرفاً دسترسی آزاد و رایگان به محتوای آنها است. به دیگر سخن، تعداد استناد بیشتر به این مجله ها ناشی از دسترسی پذیری و مشاهده پذیری آنها است. در واقع، این مجله ها ممکن است به دلیل اینکه بیشتر از مجله های غیر رایگان در دسترسی هستند مورد استناد قرار گیرند و نه به خاطر مشارکت علمی آنها در تولید دانش.

همچنین باید خاطر نشان ساخت که میزان توجه رشته های علمی مختلف به مجله های دسترسی آزاد یکسان نیست [۱۵ و ۱۶]؛ در برخی از رشته ها مانند شیمی، پزشکی، علوم نظامی و هنر تعداد آرشیوها و مجله های دسترسی آزاد کمتر است در حالی که در حوزه های علوم رایانه، فیزیک، زیست پزشکی، زیست شناسی، علوم اجتماعی، علوم کتابداری و اطلاع رسانی تعداد آنها بیشتر است. بنابراین دامنه انتشار منابع اطلاعاتی علمی و مقاله های مجله ها در حوزه های مختلف در محیط اینترنت با یکدیگر متفاوت است.

در برخی از حوزه های مانند شیمی مجله های دسترسی آزاد و مقاله های موجود در آرشیوهای الکترونیکی از اهمیت بسیار کمتری نسبت به مجله های غیر رایگان موجود در پایگاه

- [4] Lawrence, S. (2001b). Online or Invisible? *Nature*, 411(6837), p. 521. Available at: [://citeseer.ist.psu.edu/online-nature01/](http://citeseer.ist.psu.edu/online-nature01/)
- [5] Kurtz, M.J. (2004). Restrictive access policies cut readership of electronic research journal articles by a factor of two. Harvard-Smithsonian Centre for Astrophysics, Cambridge, MA. Available at: <http://opcit.eprints.org/fec19oa/kurtz.pdf>
- [6] Davis, P. M. & Fromerth, M. J. (2007). Does the arXiv lead to higher citations and reduced publisher downloads for mathematics articles? *Scientometrics*, Available at: <http://arxiv.org/ftp/cs/papers/0603/0603056.pdf>
- [7] Shin, E.-J. (2003). Do Impact Factors change with a change of medium? A comparison of Impact Factors when publication is by paper and through parallel publishing. *Journal of Information Science*, 29 (6): 527-533.
- [8] صالحی، کیوان و نوروزی، علیرضا، جایگاه علمی ایران در جهان و ضریب تاثیرگذاری مجله های بین المللی ایران، اطلاع شناسی، بهار و تابستان ۱۳۸۵.
- [9] راهنمای مجله های دسترسی آزاد ایران (Iranian Directory of Open Access Journals) موجود در: <http://nouruzi.googlepages.com/DOAJ.doc>
- [10] جمالی مهموثری، حمیدرضا، وکیلی مفراد، حسین، اسدی، سعید، مجله های علمی دسترسی آزاد و انگوهای مالی نشر آنها. کتابداری و اطلاع رسانی، ۳۴، جلد ۹، شماره دوم، تابستان ۱۳۸۵.
- [11] نوروزی، علیرضا، حقوق مالکیت فکری: حق مولف و مالکیت صنعتی. تهران: نشر چاپار ۱۳۸۱.
- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ایران، راهنمای استفاده از فرم ارزشیابی سالانه نشریات علمی پژوهشی علوم پزشکی کشور. تهران: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت تحقیقات و فناوری، دفتر توسعه و هماهنگی اطلاع رسانی پزشکی ۱۳۸۴. موجود در: <http://www.hbi.ir/persian/fa-hbi/fa-commision>
- [12] Swan, A., & Brown, S. (2004). JISC/Open Society Institute Journal Authors Survey. Available at: http://www.jisc.ac.uk/uploaded_documents/JISCOReport1.pdf
- [13] Brody, T. (2004) Citation analysis in the open access world. Available at: http://eprints.ecs.soton.ac.uk/10000/01/tim_oa.pdf
- [14] Fry, J., & Talja, S. The cultural shaping of scholarly communication: Explaining e-journal use within and across academic fields. In: Proceedings of the 67th ASIST Annual Meeting (Vol. 41, pp. 20-30): Medford, NJ: Information Today, (2004).
- [15] Kling, R., & McKim, G. Not just a matter of time: field differences and the shaping of electronic media in supporting scientific communication. *Journal of the American Society for Information Science*, 51(14): 1306-1320, (2000).
- [16] Brown, C. The role of electronic preprints in chemical communication: analysis of citation, acceptance in the journal literature. *Journal of the American Society for Information Science and Technology*, 54(5): 362-371, (2003).
- [17] Brody, T., Carr, L., & Harnad, S. Evidence of hypertext in the scholarly archive. In: Proceedings of ACM Hypertext 2002, Retrieved June 10, 2006, from <http://opcit.eprints.org/ht02-short/archiveht-ht02.pdf>, (2002).

بیت المال کشور پرداخت می شود، در نتیجه پیشنهاد می شود که تمامی مجله های علمی وابسته به دولت به صورت دسترسی آزاد منتشر شوند. انتشار مجله های انگلیسی زبان به صورت دسترسی آزاد می تواند ضریب تاثیرگذاری و تعداد استناد به آثار ایرانی را افزایش دهد. دسترسی آزاد به یک مجله موجب افزایش میزان استناد به آن مجله و در نتیجه بالا رفتن ضریب تاثیرگذاری آن می شود. همچنین پیشنهاد می شود که مجله های علمی، شماره های ده تا پانزده سال اخیر را به صورت کامل روی وبگاه خود منتشر نمایند. پژوهش های پیشین نشان داده اند مجله ها و مقاله هایی که امکان دسترسی آزاد را فراهم می نمایند بیشتر مورد استناد قرار می گیرند و تعداد استناد به آنها افزایش می یابد. در نتیجه، میزان استناد بالا و ضریب تاثیرگذاری بالا حاصل مشاهده پذیری و دسترسی پذیری آسان و موجود بودن آثار روی وب است.

یادداشت ها

1. Scientific communication
2. Open Access (OA)
3. Repository
4. Self-Archiving
5. Website
6. The Right to Know
7. Peer Review
8. Discussion Group
9. Biomed Central: www.biomedcentral.com
10. Impact Factor (IF)
11. Homepage
12. Google
13. Directory of Open Access Journals (DOAJ): www.doaj.org
14. Impact Factor (IF)
15. Electronic Journal (E-Journal)

منابع و مأخذ:

- [1] Bachrach, S., Berry, S.R., Blume, M., von Foerster, T., Fowler, A., Ginsparg, P., Heller, S., Kestner, N., Odlyzko, A., Okerson, A., Wigington, R., & Moffat, A. (1998). Intellectual property: Who should own scientific papers? *Science*, 281 (5382): 1459-1460. Available at: <http://www.sciencemag.org/cgi/content/full/281/5382/1459>
- [2] قانع، محمد رضا (۱۳۸۳)، آرشیو مدارک الکترونیکی: شیوه های نوین در ارتباطات علمی. اطلاع شناسی، سال دوم، شماره ۲۰ (زمستان)، ص. ۱۰۰-۷۶
- [3] Lawrence, S. (2001a). Free online availability substantially increases a paper's impact. *Nature*, 411, p. 521. Available at: <http://www.nature.com/nature/debates/e-access/Articles/lawrence.html>